

13.12.2023

GR. Μια μαύρη μέρα για τη μικρή πόλη των Καλαμπρύτων. Πριν από ογδόντα χρόνια, έγινε ερείπια από τη Βέρμαχτ και τους Ναζί. Δεν θα γράψω εδώ τι συνέβη τότε. Έχουν γραφτεί πολλά βιβλία γι' αυτό. Έχω γράψει μόνο ένα κείμενο μνήμης για την 80ή επέτειο. Και μου πήρε ένα ολόκληρο πρωινό για να γράψω το κείμενο. Και μόνο μία ώρα για να το μεταφράσω σε 7 γλώσσες! Χάρη στο DeepL Pro. Θα ήθελα να το μοιραστώ μαζί σας. Με το DeepL Pro, έγινα ανεξάρτητος και δεν θα ενοχλώ πλέον στο μέλλον τα παιδιά μου με διορθώσεις. Αυτό ακούγεται σαν διαφήμιση. Ναι, είναι. Είναι μια διαφήμιση για το DeepL Pro. Δεν ξέρω αν θα γλιτώσω τα 90 ευρώ της ετήσιας συνδρομής. Πολύ πιθανόν. Αλλά δεν έχει σημασία. Το DeepL Pro είναι ένα κομμάτι της πολυπολιτισμικής, πολύγλωσσης κοινωνίας. Προωθεί το αίσθημα της συνύπαρξης.

DE. Ein dunkler Tag für das kleine Städtchen Kalabryta. Vor 80 Jahren wurde es von der Wehrmacht und den Nazis in Schutt und Asche gelegt. Was damals geschah, schreibe ich hier nicht auf. Darüber sind viele Bücher geschrieben worden. Ich habe nur einen Erinnerungstext zum 80. Jahrestag geschrieben. Und ich habe einen ganzen Vormittag gebraucht, um den Text zu schreiben. Für die Übersetzung in 7 Sprachen nur eine Stunde! Dank DeepL Pro. Das möchte ich Euch mitteilen. Mit DeepL Pro bin ich unabhängig und werde in Zukunft meine Kinder nicht mehr mit Korrekturen nerven. Das klingt nach Werbung. Ja, das ist es. Das ist Werbung für DeepL Pro. Ob ich dafür die 90 Euro Jahresgebühr spare, weiß ich nicht. Gut möglich. Aber egal. In einer multikulturellen, mehrsprachigen Gesellschaft gehört DeepL Pro dazu. Es fördert das Zusammengehörigkeitsgefühl.

TR. Küçük Kalabryta kasabası için kara bir gün. Seksen yıl önce Wehrmacht ve Naziler tarafından harabeye çevrilmişti. O zamanlar neler olduğunu burada yazmayacağım. Bu konuda pek çok kitap yazıldı. Ben sadece 80. yıldönümü için bir anma metni yazdım. Ve bu metni yazmak bütün bir sabahımı aldı. Metni 7 dile çevirmek ise sadece bir saatimi aldı! DeepL Pro'ya teşekkürler. Bunu sizinle paylaşmak istiyorum. DeepL Pro ile bağımsızım ve gelecekte çocuklarımı düzeltmelerle rahatsız etmeyeceğim. Kulağa reklam gibi geliyor. Evet, öyle. DeepL Pro için bir reklam. Yıllık 90 Euro'luk ücretten tasarruf edip edemeyeceğimi bilmiyorum. Büyük ihtimalle. Ama önemli değil. DeepL Pro çok kültürlü, çok dilli bir toplumun parçası. Birliktelik duygusunu teşvik ediyor.

EN. A dark day for the small town of Kalabryta. Eighty years ago, it was reduced to rubble by the Wehrmacht and the Nazis. I won't write down here what happened back then. Many books have been written about it. I have only written a memorial text for the 80th anniversary. And it took me a whole morning to write the text. It only took me an hour to translate it into 7 languages! Thanks to DeepL Pro. I would like to share this with you. With DeepL Pro, I'm independent and won't be bothering my children with corrections in future. That sounds like an advert. Yes, it is. It's an advert for DeepL Pro. I don't know if I'll save the 90 euro annual fee. Quite possibly. But it doesn't matter. DeepL Pro is part of a multicultural, multilingual society. It promotes a sense of togetherness.

FR. Un jour sombre pour la petite ville de Kalabryta. Il y a 80 ans, elle a été réduite en cendres par la Wehrmacht et les nazis. Je n'écrirai pas ici ce qui s'est passé à l'époque. De nombreux livres ont été écrits à ce sujet. J'ai seulement écrit un texte de souvenir pour le 80e anniversaire. Et il m'a fallu une matinée entière pour écrire ce texte. Pour la traduction en sept langues, seulement une heure ! Grâce à Deepl Pro. C'est ce que je veux vous faire savoir. Grâce à Deepl Pro, je suis indépendante et à l'avenir, je n'ennuierai plus mes enfants avec des corrections. Cela ressemble à de la publicité. Oui, c'est ça. C'est de la publicité pour Deepl Pro. Je ne sais pas si j'économiserai les 90 euros d'abonnement annuel en échange. C'est bien possible. Mais peu importe. Dans une société multiculturelle et multilingue, Deepl Pro en fait partie. Il favorise le sentiment d'appartenance.

IT. Un giorno buio per la piccola città di Kalabryta. Ottanta anni fa fu ridotta in macerie dalla Wehrmacht e dai nazisti. Non scriverò qui quello che accadde allora. Sono stati scritti molti libri al riguardo. Io ho scritto solo un testo commemorativo per l'80° anniversario. Ho impiegato un'intera mattinata per scriverlo. Ho impiegato solo un'ora per tradurlo in 7 lingue! Grazie a Deepl Pro. Vorrei condividere questo con voi. Con Deepl Pro sono indipendente e in futuro non dovrò più disturbare i miei figli con le correzioni. Sembra una pubblicità. Sì, lo è. È una pubblicità per Deepl Pro. Non so se risparmierò i 90 euro della quota annuale. È probabile. Ma non importa. Deepl Pro fa parte di una società multiculturale e multilingue. Promuove un senso di unione.

ES. Un día oscuro para la pequeña ciudad de Kalabryta. Hace ochenta años, fue reducida a escombros por la Wehrmacht y los nazis. No escribiré aquí lo que ocurrió entonces. Se han escrito muchos libros sobre ello. Yo sólo he escrito un texto conmemorativo para el 80 aniversario. Y me llevó toda una mañana escribir el texto. Sólo tardé una hora en traducirlo a 7 idiomas. Gracias a Deepl Pro. Me gustaría compartir esto con vosotros. Con Deepl Pro, soy independiente y no molestaré a mis hijos con correcciones en el futuro. Parece un anuncio. Pues sí. Es un anuncio de Deepl Pro. No sé si me ahorraré la cuota anual de 90 euros. Es muy posible. Pero no importa. Deepl Pro forma parte de una sociedad multicultural y multilingüe. Fomenta el sentimiento de unión

PR. Um dia negro para a pequena cidade de Kalabryta. Há oitenta anos, foi reduzida a escombros pela Wehrmacht e pelos nazis. Não vou escrever aqui o que aconteceu nessa altura. Já foram escritos muitos livros sobre o assunto. Eu apenas escrevi um texto comemorativo para o 80º aniversário. E levei uma manhã inteira a escrever o texto. Só demorei uma hora a traduzi-lo para 7 línguas! Graças ao Deepl Pro. Gostaria de partilhar isto convosco. Com a Deepl Pro, sou independente e não vou incomodar os meus filhos com correcções no futuro. Isto parece um anúncio. Sim, parece. É um anúncio da Deepl Pro. Não sei se vou poupar os 90 euros da taxa anual. É bem possível. Mas não importa. A Deepl Pro faz parte de uma sociedade multicultural e multilingue. Promove um sentimento de união.PR

Dr. Konstantin Karras

Vorsitzender der ΕΕΕΔ.ΒΒ

Universität-Hohenheim, Genetik-Lehrbeauftragter

Ehemaliger Vorsitzender der Griechischen Gemeinde Stuttgart und des Verbandes der Griechischen Gemeinden in Deutschland (OEK)

13.Δεκεμβρίου.1943

Τα μαρτυρικά χωριά: Σήμερα Καλάβρυτα.

Καλάβρυτα, Δίστομο, Κορμμένο, Λιγκιάδες και εκατοντάδες άλλα. Συμπεριλαμβανομένου και του δικού μου χωριού. Ο Άγιος Πέτρος της Αρκαδίας.

Σε μια εποχή που υπάρχουν πολλά σοβαρά τρέχοντα προβλήματα στον κόσμο, όπως οι πόλεμοι στην Ουκρανία και στη Γάζα, είμαστε αναγκασμένοι να κοιτάξουμε το παρελθόν και να ασχοληθούμε με γεγονότα που έλαβαν χώρα πριν από 80 χρόνια (1941-1944). Γιατί αυτά τα γεγονότα δεν έχουν ποτέ αντιμετωπιστεί. Κανένας Έλληνας πρωθυπουργός δεν έχει επισκεφθεί τη Γερμανία με σκοπό να συζητήσει το θέμα των αποζημιώσεων με τους υπεύθυνους. Κανένας Έλληνας πρωθυπουργός δεν τόλμησε να κάνει αυτό που έκανε ο Κυριάκος Μητσοτάκης με τα μαρμάρια αγάλματα. Και γιατί;

Τα γεγονότα και τα εγκλήματα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου παρέμειναν για χρόνια άγνωστα στην κοινή γνώμη. Το βιβλίο "Η Ελλάδα υπό τον Χίτλερ" του Μαρκ Μαζάουερ εκδόθηκε για πρώτη φορά στα αγγλικά το 1993 και 23 χρόνια αργότερα (!) στα γερμανικά το 2016. Τα βιβλία "Από τη Βιέννη στα Καλάβρυτα" (H. Frank Meyer, 2002) και "Χειμώνας στην Ελλάδα" (H. U. Schminck Gustavus, 2009) εκδόθηκαν επίσης μετά από πολλά χρόνια. Για πρακτικούς και άλλους λόγους, τέτοια βιβλία δεν μπορούσαν να γραφτούν αμέσως μετά τον πόλεμο. Διότι τόσο εκείνοι στη Βόννη όσο και εκείνοι στην Αθήνα είχαν "βρωμιά πάνω τους". Και ευτυχώς για μένα και για τους περισσότερους Έλληνες που ήρθαν στη Γερμανία, είναι καλύτερα που τέτοια βιβλία δεν εκδόθηκαν παρά πολλά χρόνια αργότερα. Γιατί τότε ίσως να μην είχαμε κάνει το ταξίδι για τη Γερμανία με το τρένο ή εγώ με τον "Κολοκοτρώνη".

Διαβάζοντας αυτά τα βιβλία, έμαθα πού, πώς και γιατί σκοτώθηκαν οι δύο παππούδες μου. Οι γιαγιάδες μου δεν μας είπαν τίποτα. Όλα αυτά τα έμαθα από έναν Γερμανό. Και αυτό είναι πραγματικά κάτι το ξεχωριστό. Αυτοί οι τρεις συγγραφείς αναφέρονται στα τρομερά γεγονότα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και προειδοποιούν τους ανθρώπους για τον κίνδυνο επανάληψης της καταστροφής, αν δεν αλλάξει κάτι πολύ θεμελιώδες. Ακολούθησαν βιβλία Ελλήνων συγγραφέων από τα μαρτυρικά χωριά. Για παράδειγμα, ο Δημήτρης Βλαχοπάνος από το Κορμμένο. Ο Αργύρης από το Δίστομο. Όλοι αυτοί οι συγγραφείς καλούν εμάς, καλούν τη νεολαία του κόσμου να αντισταθεί. Μας ζητούν να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να αποτρέψουμε την έναρξη, το ξέσπασμα του πολέμου. Και εμείς οι Έλληνες και οι Τούρκοι, που ζούμε ειρηνικά, φιλικά και αρμονικά στη Γερμανία για περισσότερα από 60 χρόνια, στέλνουμε ένα ισχυρό μήνυμα στην Αθήνα και την Άγκυρα. Και με έναν στίχο από την Ιθάκη του Κώστα Καβάφη, λέμε: Ο διάλογος είναι ο στόχος. Και ελπίζουμε ότι θα είναι μακρύς. Ή όπως το έθεσε ο πρώην καγκελάριος της Γερμανίας Χέλμουτ Σμιτ: Καλύτερα μπλα-μπλα παρά μπαμ-μπαμ.

Και ο H. Frank Meyer γράφει για τη σημερινή μαύρη μέρα στο βιβλίο του "Από τη Βιέννη στα Καλάβρυτα":

Την επομένη της καταστροφής, ο καπετάνιος του ΕΑΜ Μίχος έφτασε στα Καλάβρυτα. Καθόταν σε έναν βράχο, με σκυμμένο το κεφάλι και κλειστά τα μάτια. Ήταν περιτριγυρισμένος από παιδιά που ήταν ορφανά μόλις μιας μέρας και τον ρωτούσαν: "Γιατί σκοτώνονται μεταξύ τους;

Σήμερα, χιλιάδες ορφανά σε όλο τον κόσμο αναρωτιούνται το ίδιο ερώτημα. Στην Ουκρανία και στη Γάζα. Ας ελπίσουμε ότι θα μπορέσουμε να βρούμε σύντομα την απάντηση και να αποτρέψουμε τον επόμενο παγκόσμιο πόλεμο. Διαφορετικά, ο Θεός θα αναγκαστεί να δημιουργήσει ένα νέο ανθρώπινο ον. Τον άνθρωπο 2.0, λέει ο γνωστός φιλόσοφος και ερευνητής του εγκεφάλου Gerald Hüther. Μπορούμε ακόμα να απαλλάξουμε τον Θεό από αυτό το βάσανο. Wir schaffen das.

Κ.Κ.

13.Dezember.1943

Die Märtyrerdörfer: Heute Kalavryta.

Kalavryta, Distomo, Kommeno, Ligiades und Hunderte von anderen. Darunter auch mein Dorf. Agios Petros von Arkadien.

In einer Zeit, in der es viele ernste aktuelle Probleme in der Welt gibt, wie die Kriege in der Ukraine und in Gaza, sind wir gezwungen, die Vergangenheit zu betrachten und uns mit Ereignissen zu befassen, die sich vor 80 Jahren (1941-1944) ereignet haben. Denn diese Ereignisse wurden nie aufgearbeitet. Kein griechischer Ministerpräsident ist mit dem Ziel nach Deutschland gereist, die Frage der Reparationen mit den Verantwortlichen zu erörtern. Kein griechischer Ministerpräsident hat es gewagt, das zu tun, was Kyriakos Mitsotakis mit den Marmorstatuen getan hat. Und warum?

Die Fakten und Verbrechen des Zweiten Weltkriegs blieben der Öffentlichkeit jahrelang unbekannt. Das Buch "Greece under Hitler" von Mark Mazower erschien 1993 zunächst auf Englisch und 23 Jahre später (!) 2016 auf Deutsch. Auch die Bücher "Von Wien nach Kalavrita" (H. Frank Meyer, 2002) und "Winter in Griechenland" (H. U. Schminck Gustavus, 2009) sind erst viele Jahre später erschienen. Solche Bücher konnten aus praktischen und anderen Gründen nicht unmittelbar nach dem Krieg geschrieben werden. Denn sowohl die in Bonn als auch die in Athen hatten "Dreck am Stecken". Und zum Glück für mich und für die meisten Griechen, die nach Deutschland kamen, ist es besser, dass solche Bücher erst viele Jahre später erschienen sind. Denn dann wären wir vielleicht nicht mit dem Zug oder ich nicht mit "Kolokotronis" nach Deutschland gekommen.

Beim Lesen dieser Bücher habe ich herausgefunden, wo, wie und warum meine beiden Großväter umgebracht wurden. Meine Großmütter haben uns nichts erzählt. Ich habe das alles von einem Deutschen erfahren. Und das ist wirklich etwas Besonderes. Diese drei Schriftsteller beziehen sich auf die schrecklichen Ereignisse des Zweiten Weltkriegs und warnen die Menschen vor der Gefahr einer Wiederholung der Katastrophe, wenn sich nicht etwas sehr Grundlegendes ändert. Es folgten Bücher von griechischen Autoren aus den Märtyrerdörfern. Z.B. Dimitris Vlahopoulos aus Kommeno. Argyris aus Distomo. All diese Autoren rufen uns, rufen die Jugend der Welt zum Widerstand auf. Sie bitten uns, alles zu tun, um den Beginn, den Ausbruch eines Krieges zu verhindern. Und wir Griechen und Türken, die wir seit mehr als 60 Jahren friedlich, freundschaftlich und harmonisch in Deutschland leben, senden eine starke Botschaft nach Athen und Ankara. Und mit einem Vers aus Ithaka von Kostas Cavafy sagen wir: Der Dialog ist das Ziel. Und wir hoffen, es wird ein langer sein. Oder wie es der ehemalige Bundeskanzler Helmut Schmidt formulierte: lieber Bla-Bla als Bum-Bum.

Und über den heutigen schwarzen Tag schreibt H. Frank Meyer in seinem Buch "Von Wien nach Kalavrita":

Am Tag nach der Katastrophe kam der EAM-Kapitän Mihos in Kalavryta an. Er saß auf einem Felsen, den Kopf gesenkt und die Augen geschlossen. Dort war er von Kindern umgeben, die erst seit einem Tag Waisen waren und ihn fragten: Warum bringen sie sich gegenseitig um?

Heute stellen sich Tausende von Waisenkindern auf der ganzen Welt die gleiche Frage. In der Ukraine und in Gaza. Hoffen wir, dass wir bald die Antwort finden und den nächsten Weltkrieg verhindern können. Sonst wird Gott gezwungen sein, einen neuen Menschen zu schaffen. Den Menschen 2.0, sagt der bekannte Philosoph und Hirnforscher Gerald Hüther. Noch können wir Gott dieses Leid abnehmen. Wir schaffen das.

K.K

13 Aralık 1943

Şehit edilen köyler: Bugün Kalavryta.

Kalavryta, Distomo, Kommeno, Ligiades ve daha yüzlercesi. Benim köyüm de dahil. Arkadya'nın Agios Petros'u.

Dünyada Ukrayna ve Gazze'deki savaşlar gibi pek çok ciddi güncel sorunun yaşandığı bir dönemde, geçmişe bakmak ve 80 yıl önce (1941-1944) meydana gelen olaylarla ilgilenmek zorunda kalıyoruz. Çünkü bu olaylarla hiçbir zaman yüzleşilmedi. Hiçbir Yunan başbakanı tazminat konusunu sorumlularla görüşmek amacıyla Almanya'ya gitmedi. Hiçbir Yunan başbakanı Kyriakos Mitsotakis'in mermer heykellere yaptığını yapmaya cesaret edemedi. Peki neden?

İkinci Dünya Savaşı'nın gerçekleri ve suçları yıllarca kamuoyu tarafından bilinmedi. Mark Mazower'in "Hitler Döneminde Yunanistan" adlı kitabı ilk kez 1993 yılında İngilizce olarak ve 23 yıl sonra (!) 2016 yılında Almanca olarak yayımlandı. "Viyana'dan Kalavrita'ya" (H. Frank Meyer, 2002) ve "Yunanistan'da Kış" (H. U. Schminck Gustavus, 2009) kitapları da ancak yıllar sonra yayınlandı. Pratik ve diğer nedenlerden dolayı bu tür kitaplar savaştan hemen sonra yazılamadı. Çünkü hem Bonn'dakilerin hem de Atina'dakilerin "üzerlerinde pislik" vardı. Neyse ki benim için ve Almanya'ya gelen çoğu Yunanlı için bu tür kitapların yıllar sonrasına kadar yayınlanmamış olması daha iyi. Çünkü o zaman belki de Almanya'ya trenle gitmeyecektik ya da ben "Kolokotronis" ile gelmeyecektim.

Bu kitapları okuyarak iki büyükbabamın nerede, nasıl ve neden öldürüldüğünü öğrendim. Büyükannelerim bize hiçbir şey anlatmadı. Tüm bunları bir Alman'dan öğrendim. Ve bu gerçekten özel bir şey. Bu üç yazar İkinci Dünya Savaşı'nda yaşanan korkunç olaylara atıfta bulunuyor ve çok temel bir değişiklik olmadığı takdirde bu felaketin tekrarlanma tehlikesine karşı insanları uyarıyor. Şehit edilen köylerden Yunan yazarların kitapları bunu takip etti. Örneğin, Kommeno'dan Dimitris Vlahopoulos. Distomo'dan Argyris. Tüm bu yazarlar bizi, dünya gençliğini direnmeye çağırıyor. Bizden savaşın başlamasını, patlak vermesini önlemek için elimizden gelen her şeyi yapmamızı istiyorlar. Ve 60 yılı aşkın bir süredir Almanya'da barış, dostluk ve uyum içinde yaşayan biz Yunanlılar ve Türkler, Atina ve Ankara'ya güçlü bir mesaj gönderiyoruz. Kostas Cavafy'nin İthaka'sından bir dizeyle diyoruz ki: Hedefimiz diyalogdur. Ve umarız uzun bir diyalog olur. Ya da eski Alman Şansölyesi Helmut Schmidt'in dediği gibi: bum-bum'dansa bla-blah daha iyidir.

Ve H. Frank Meyer "Viyana'dan Kalavrita'ya" adlı kitabında bugünün kara gününü yazıyor: Felaketin ertesi günü, EAM kaptanı Mihos Kalavryta'ya geldi. Bir kayanın üzerine oturmuş, başını öne eğmiş ve gözlerini kapatmıştı. Etrafı sadece bir gündür yetim olan çocuklarla çevriliydi ve ona sordular: "Neden birbirlerini öldürüyorlar?"

Bugün dünyanın dört bir yanında binlerce yetim çocuk kendilerine aynı soruyu soruyor. Ukrayna'da ve Gazze'de. Umalım ki cevabı yakında bulalım ve bir sonraki dünya savaşını önleyelim. Aksi takdirde Tanrı yeni bir insan yaratmak zorunda kalacaktır. İnsan 2.0, diyor ünlü filozof ve beyin araştırmacısı Gerald Hüther. Hâlâ Tanrı'yı bu acıdan kurtarabiliriz. Bunu yapabiliriz.

K.K.

13 December 1943

The martyred villages: Today Kalavryta.

Kalavryta, Distomo, Kommeno, Ligiades and hundreds of others. Including my village. Agios Petros of Arcadia.

At a time when there are many serious current problems in the world, such as the wars in Ukraine and Gaza, we are forced to look at the past and deal with events that took place 80 years ago (1941-1944). Because these events have never been dealt with. No Greek prime minister has travelled to Germany with the aim of discussing the issue of reparations with those responsible. No Greek prime minister has dared to do what Kyriakos Mitsotakis did with the marble statues. And why?

The facts and crimes of the Second World War remained unknown to the public for years. The book "Greece under Hitler" by Mark Mazower was first published in English in 1993 and 23 years later (!) in German in 2016. The books "From Vienna to Kalavrita" (H. Frank Meyer, 2002) and "Winter in Greece" (H. U. Schminck Gustavus, 2009) were also only published many years later. For practical and other reasons, such books could not be written immediately after the war. Because both those in Bonn and those in Athens had "dirt on them". And fortunately for me and for most Greeks who came to Germany, it is better that such books were not published until many years later. Because then perhaps we wouldn't have travelled to Germany by train or I wouldn't have come with "Kolokotronis".

Reading these books, I found out where, how and why my two grandfathers were killed. My grandmothers didn't tell us anything. I learnt all this from a German. And that is really something special. These three writers refer to the terrible events of the Second World War and warn people of the danger of a repeat of the catastrophe unless something very fundamental changes. Books by Greek authors from the martyred villages followed. For example, Dimitris Vlahopanous from Kommeno. Argyris from Distomo. All these authors call on us, on the youth of the world, to resist. They ask us to do everything we can to prevent the start, the outbreak of war. And we Greeks and Turks, who have lived peacefully, amicably and harmoniously in Germany for more than 60 years, are sending a strong message to Athens and Ankara. And with a verse from Ithaca by Kostas Cavafy, we say: Dialogue is the goal. And we hope it will be a long one. Or as former German Chancellor Helmut Schmidt put it: better blah-blah than bum-bum.

And H. Frank Meyer writes about today's black day in his book "From Vienna to Kalavrita": The day after the disaster, the EAM captain Mihos arrived in Kalavryta. He sat on a rock, his head bowed and his eyes closed. He was surrounded by children who had only been orphans for a day and asked him: "Why are they killing each other?"

Today, thousands of orphans around the world are asking themselves the same question. In Ukraine and in Gaza. Let's hope that we can find the answer soon and prevent the next world war. Otherwise God will be forced to create a new human being. Man 2.0, says the well-known philosopher and brain researcher Gerald Hüther. We can still relieve God of this suffering. We can do it.

K.K.

13 décembre 1943

Les villages martyrs : aujourd'hui Kalavryta.

Kalavryta, Distomo, Kommeno, Ligiades et des centaines d'autres. Parmi eux, mon village. Agios Petros d'Arcadie.

À une époque où le monde connaît de nombreux problèmes d'actualité graves, comme les guerres en Ukraine et à Gaza, nous sommes obligés de regarder le passé et de nous pencher sur des événements qui se sont déroulés il y a 80 ans (1941-1944). Car ces événements n'ont jamais été traités. Aucun Premier ministre grec ne s'est rendu en Allemagne dans le but d'aborder la question des réparations avec les responsables. Aucun Premier ministre grec n'a osé faire ce que Kyriakos Mitsotakis a fait avec les statues de marbre. Et pourquoi ?

Les faits et les crimes de la Seconde Guerre mondiale sont restés inconnus du public pendant des années. Le livre "Greece under Hitler" de Mark Mazower a d'abord été publié en anglais en 1993, puis en allemand 23 ans plus tard (!) en 2016. De même, les livres "Von Wien nach Kalavrita" (H. Frank Meyer, 2002) et "Winter in Griechenland" (H. U. Schminck Gustavus, 2009) ne sont parus que bien des années plus tard. Pour des raisons pratiques et autres, de tels livres n'ont pas pu être écrits immédiatement après la guerre. Car aussi bien ceux de Bonn que ceux d'Athènes avaient "de la crasse". Et heureusement pour moi et pour la plupart des Grecs qui sont venus en Allemagne, il est préférable que de tels livres ne soient publiés que bien des années plus tard. Car alors, nous ne serions peut-être pas arrivés en Allemagne par le train, ou moi par "Kolokotronis".

En lisant ces livres, j'ai découvert où, comment et pourquoi mes deux grands-pères ont été tués. Mes grands-mères ne nous ont rien dit. C'est un Allemand qui m'a appris tout cela. Et c'est vraiment quelque chose de spécial. Ces trois écrivains font référence aux terribles événements de la Seconde Guerre mondiale et mettent en garde les gens contre le risque de voir la catastrophe se répéter si rien de très fondamental ne change. Ont suivi des livres d'auteurs grecs issus des villages martyrs. Par exemple, Dimitris Vlahopoulos de Kommeno. Argyris de Distomo. Tous ces auteurs nous appellent, appellent les jeunes du monde entier à résister. Ils nous demandent de tout faire pour empêcher le début, l'éclatement d'une guerre. Et nous, Grecs et Turcs, qui vivons en paix, en amitié et en harmonie en Allemagne depuis plus de 60 ans, envoyons un message fort à Athènes et Ankara. Et avec un vers d'Ithaque de Kostas Cavafy, nous disons : Le dialogue est l'objectif. Et nous espérons qu'il sera long. Ou comme l'a dit l'ancien chancelier allemand Helmut Schmidt : mieux vaut le bla-bla que le boum-boum.

Et sur le jour noir d'aujourd'hui, H. Frank Meyer écrit dans son livre "Von Wien nach Kalavrita" : Le lendemain de la catastrophe, le capitaine de l'EAM Mihos est arrivé à Kalavryta. Il était assis sur un rocher, la tête baissée et les yeux fermés. Là, il était entouré d'enfants, orphelins depuis un jour seulement, qui lui demandaient : "Pourquoi s'entretuent-ils ?

Aujourd'hui, des milliers d'orphelins se posent la même question à travers le monde. En Ukraine et à Gaza. Espérons que nous trouverons bientôt la réponse et que nous pourrons éviter la prochaine guerre mondiale. Sinon, Dieu sera contraint de créer un nouvel homme. L'homme 2.0, dit le célèbre philosophe et chercheur sur le cerveau Gerald Hüther. Nous pouvons encore soulager Dieu de cette souffrance. Nous y arriverons.

K.K.

13 dicembre 1943

I villaggi martirizzati: oggi Kalavryta.

Kalavryta, Distomo, Kommeno, Ligiades e centinaia di altri. Compreso il mio villaggio. Agios Petros di Arcadia.

In un momento in cui ci sono molti gravi problemi attuali nel mondo, come le guerre in Ucraina e a Gaza, siamo costretti a guardare al passato e ad affrontare eventi che hanno avuto luogo 80 anni fa (1941-1944). Perché questi eventi non sono mai stati affrontati. Nessun primo ministro greco si è recato in Germania con l'obiettivo di discutere la questione dei risarcimenti con i responsabili. Nessun primo ministro greco ha osato fare quello che Kyriakos Mitsotakis ha fatto con le statue di marmo. E perché?

I fatti e i crimini della Seconda guerra mondiale sono rimasti sconosciuti al pubblico per anni. Il libro "Greece under Hitler" di Mark Mazower è stato pubblicato per la prima volta in inglese nel 1993 e 23 anni dopo (!) in tedesco nel 2016. Anche i libri "Da Vienna a Kalavrita" (H. Frank Meyer, 2002) e "Inverno in Grecia" (H. U. Schminck Gustavus, 2009) sono stati pubblicati solo molti anni dopo. Per ragioni pratiche e di altro tipo, questi libri non potevano essere scritti subito dopo la guerra. Perché sia quelli di Bonn che quelli di Atene erano "sporchi". E fortunatamente per me e per la maggior parte dei greci che sono venuti in Germania, è meglio che questi libri siano stati pubblicati solo molti anni dopo. Perché allora forse non avremmo viaggiato in Germania in treno o io non sarei venuto con "Kolokotronis".

Leggendo questi libri ho scoperto dove, come e perché i miei due nonni sono stati uccisi. Le mie nonne non ci hanno detto nulla. Ho imparato tutto questo da un tedesco. E questo è davvero qualcosa di speciale. Questi tre scrittori si riferiscono ai terribili eventi della Seconda guerra mondiale e mettono in guardia la gente dal pericolo che la catastrofe si ripeta, a meno che non cambi qualcosa di fondamentale. Seguirono libri di autori greci provenienti dai villaggi martiri. Per esempio, Dimitris Vlahopoulos di Kommeno. Argyris da Distomo. Tutti questi autori invitano noi, i giovani del mondo, a resistere. Ci chiedono di fare tutto il possibile per impedire l'inizio, lo scoppio della guerra. E noi greci e turchi, che viviamo pacificamente, amichevolmente e armoniosamente in Germania da più di 60 anni, stiamo inviando un messaggio forte ad Atene e Ankara. E con un verso di Itaca di Kostas Cavafy, diciamo: Il dialogo è l'obiettivo. E speriamo che sia lungo. O come diceva l'ex cancelliere tedesco Helmut Schmidt: meglio bla-bla che bum-bum.

E H. Frank Meyer scrive del giorno nero di oggi nel suo libro "Da Vienna a Kalavrita":

Il giorno dopo il disastro, il capitano dell'EAM Mihos arrivò a Kalavryta. Era seduto su una roccia, con la testa china e gli occhi chiusi. Era circondato da bambini orfani solo da un giorno che gli chiedevano: "Perché si uccidono a vicenda?"

Oggi migliaia di orfani in tutto il mondo si pongono la stessa domanda. In Ucraina e a Gaza. Speriamo di trovare presto la risposta e di evitare la prossima guerra mondiale. Altrimenti Dio sarà costretto a creare un nuovo essere umano. L'uomo 2.0, dice il noto filosofo e ricercatore del cervello Gerald Hüther. Possiamo ancora sollevare Dio da questa sofferenza. Possiamo farlo.

K.K

13 de diciembre de 1943

Los pueblos martirizados: Hoy Kalavryta.

Kalavryta, Distomo, Kommeno, Ligiades y cientos más. Incluyendo mi pueblo. Agios Petros de Arcadia.

En un momento en que hay muchos problemas actuales graves en el mundo, como las guerras en Ucrania y Gaza, nos vemos obligados a mirar al pasado y tratar acontecimientos que tuvieron lugar hace 80 años (1941-1944). Porque estos acontecimientos nunca se han tratado. Ningún primer ministro griego ha viajado a Alemania con el objetivo de discutir la cuestión de las reparaciones con los responsables. Ningún primer ministro griego se ha atrevido a hacer lo que hizo Kyriakos Mitsotakis con las estatuas de mármol. ¿Y por qué?

Los hechos y crímenes de la Segunda Guerra Mundial permanecieron desconocidos para el público durante años. El libro "Grecia bajo Hitler" de Mark Mazower se publicó por primera vez en inglés en 1993 y 23 años después (!) en alemán en 2016. Los libros "De Viena a Kalavrita" (H. Frank Meyer, 2002) e "Invierno en Grecia" (H. U. Schminck Gustavus, 2009) también se publicaron muchos años después. Por razones prácticas y de otra índole, estos libros no pudieron escribirse inmediatamente después de la guerra. Porque tanto los de Bonn como los de Atenas estaban "sucios". Y, afortunadamente para mí y para la mayoría de los griegos que vinieron a Alemania, es mejor que esos libros no se publicaran hasta muchos años después. Porque entonces quizá no habríamos viajado a Alemania en tren o yo no habría venido con "Kolokotronis".

Leyendo estos libros descubrí dónde, cómo y por qué mataron a mis dos abuelos. Mis abuelas no nos contaron nada. Todo esto lo aprendí de un alemán. Y eso es algo realmente especial. Estos tres escritores se refieren a los terribles acontecimientos de la Segunda Guerra Mundial y advierten a la gente del peligro de que se repita la catástrofe a menos que cambie algo muy fundamental. Siguieron libros de autores griegos de los pueblos martirizados. Por ejemplo, Dimitris Vlahopanos de Kommeno. Argyris de Distomo. Todos estos autores nos llaman a nosotros, a la juventud del mundo, a resistir. Nos piden que hagamos todo lo posible para impedir el comienzo, el estallido de la guerra. Y nosotros, griegos y turcos, que vivimos pacífica, amistosa y armoniosamente en Alemania desde hace más de 60 años, enviamos un mensaje contundente a Atenas y Ankara. Y con un verso de Ítaca de Kostas Cavafy, decimos: El diálogo es la meta. Y esperamos que sea largo. O como dijo el ex canciller alemán Helmut Schmidt: mejor bla-bla que vago-vago.

Y H. Frank Meyer escribe sobre el día negro de hoy en su libro "De Viena a Kalavrita": Al día siguiente de la catástrofe, el capitán del EAM Mihos llegó a Kalavrita. Estaba sentado en una roca, con la cabeza inclinada y los ojos cerrados. Estaba rodeado de niños que sólo llevaban un día huérfanos y le preguntaron: "¿Por qué se matan entre ellos?"

Hoy, miles de huérfanos de todo el mundo se hacen la misma pregunta. En Ucrania y en Gaza. Esperemos encontrar pronto la respuesta y evitar la próxima guerra mundial. De lo contrario, Dios se verá obligado a crear un nuevo ser humano. El hombre 2.0, dice el conocido filósofo e investigador del cerebro Gerald Hüther. Aún podemos aliviar a Dios de este sufrimiento. Podemos hacerlo.

K.K.

13 de dezembro de 1943

As aldeias martirizadas: atualmente Kalavryta.

Kalavryta, Distomo, Kommeno, Ligiades e centenas de outras. Incluindo a minha aldeia. Agios Petros de Arcádia.

Numa altura em que existem muitos problemas graves no mundo, como as guerras na Ucrânia e em Gaza, somos obrigados a olhar para o passado e a lidar com acontecimentos que tiveram lugar há 80 anos (1941-1944). Porque estes acontecimentos nunca foram abordados. Nenhum primeiro-ministro grego se deslocou à Alemanha com o objetivo de discutir a questão das reparações com os responsáveis. Nenhum primeiro-ministro grego se atreveu a fazer o que Kyriakos Mitsotakis fez com as estátuas de mármore. E porquê?

Os factos e os crimes da Segunda Guerra Mundial permaneceram desconhecidos do público durante anos. O livro "A Grécia sob Hitler", de Mark Mazower, foi publicado pela primeira vez em inglês em 1993 e 23 anos depois (!) em alemão, em 2016. Os livros "From Vienna to Kalavrita" (H. Frank Meyer, 2002) e "Winter in Greece" (H. U. Schminck Gustavus, 2009) também só foram publicados muitos anos depois. Por razões práticas e outras, estes livros não puderam ser escritos imediatamente após a guerra. Porque tanto os que estavam em Bona como os que estavam em Atenas tinham "podres". E, felizmente para mim e para a maioria dos gregos que vieram para a Alemanha, é melhor que esses livros só tenham sido publicados muitos anos mais tarde. Porque então talvez não tivéssemos viajado para a Alemanha de comboio ou eu não tivesse vindo com o "Kolokotronis".

Ao ler estes livros, descobri onde, como e porquê os meus dois avós foram mortos. Os meus avós não nos contaram nada. Aprendi tudo isto com um alemão. E isso é realmente algo de especial. Estes três escritores referem-se aos terríveis acontecimentos da Segunda Guerra Mundial e alertam para o perigo de uma repetição da catástrofe, a menos que algo muito fundamental mude. Seguiram-se livros de autores gregos das aldeias martirizadas. Por exemplo, Dimitris Vlahopanos, de Kommeno. Argyris, de Distomo. Todos estes autores apelam a nós, à juventude do mundo, para que resistamos. Pedem-nos que façamos tudo o que estiver ao nosso alcance para evitar o início, a eclosão da guerra. E nós, gregos e turcos, que vivemos pacificamente, amigavelmente e harmoniosamente na Alemanha há mais de 60 anos, estamos a enviar uma mensagem forte a Atenas e Ancara. E com um verso de Ítaca de Kostas Cavafy, dizemos: O diálogo é o objetivo. E esperamos que seja um longo diálogo. Ou, como disse o antigo chanceler alemão Helmut Schmidt: mais vale blá-blá-blá do que bum-bum.

E H. Frank Meyer escreve sobre o dia negro de hoje no seu livro "De Viena a Kalavrita": No dia seguinte à catástrofe, o capitão da EAM, Mihos, chegou a Kalavrita. Sentou-se numa rocha, com a cabeça baixa e os olhos fechados. Está rodeado de crianças que são órfãs há apenas um dia e que lhe perguntam: "Porque é que se estão a matar uns aos outros?"

Hoje, milhares de órfãos em todo o mundo colocam a si próprios a mesma questão. Na Ucrânia e em Gaza. Esperemos que consigamos encontrar a resposta em breve e evitar a próxima guerra mundial. Caso contrário, Deus ver-se-á obrigado a criar um novo ser humano. O homem 2.0, diz o conhecido filósofo e investigador do cérebro Gerald Hüther. Ainda podemos aliviar Deus deste sofrimento. Nós podemos fazê-lo.

K.K.
